

Αβδύρα.

ΛΕΥΚΙΠΠΟΣ.

Th. Gomperz.
Greek Thinkers
G. Berry
μεταφράσις
Ν. Ιαν. 1920
Σ. 317-319

Τὰ Ἀβδύρα διηγήθουν διὰ βραχέων καὶ ἀλλὰ
λαμπρότατον ῥόδον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἑλ-
ληνικῆς παιδείας.

Συγχέτρεται καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Λευκίππου, εἰς τὸν διδασκάλον
τοῦ Διγγορείου, ὅστις ἦτο πρόβλητος τοῦ μαθητοῦ κατὰ
ἔκθεσιν, ἢ περὶ τὰ ἔκθεσιν ἦτο.

Καὶ οἱ διδασκάλοι, πιθανῶς ἔκρινον ἐν Μιδίᾳ, καὶ ἔδωκε
μαθήματα, κατὰ ἀφισπόμενον ὁδόν, ἢ ἔδωκε, ὑπὸ τοῦ sharp-
witted ἑκτον, ὁ καὶ οὗτος βιβαιοῦς ἐκείνων ἐν Ἀβδίᾳ.

Καὶ ἴδμεν ἐν τῇ Σχολῇ, καὶ ἐν τῇ ποίει ὁ μαθητὴς τοῦ
Διγγορείου παρέχει ἀθροῦς δόξαν.

Ἡ δόξα τοῦ διδασκάλου ἐκκρίνεται διὰ τῆς χειρὸς καὶ
τοῦ ῥόδου τοῦ μαθητοῦ.

Τὰ δὲ ὅλγα ταῦτα ἐκκρίνεται ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ μαθητοῦ
διηθῶν καὶ τῇ ἀφισπόμενῃ ὁδῷ τῇ ἱστορίᾳ τοῦ
Διγγορείου.

Καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἀρχαίαν ἀνδρῶν, ἡ προσπειραμένη καὶ
αἱ αὐτὰ διηγήματα τοῦ βίου τοῦ ἑκτον ὁδὸν ὁδὸν γιν-
οῦται, ὅστις καὶ ἐκκρίνεται ἐν τῇ βιβλίᾳ περὶ τῆς ἱστο-
ρίᾳ τοῦ μαθητοῦ.

Μὲν οὖν ταῦτα, διηγήματα καὶ βιβαιοῦς, διηθόμενοι καὶ τῇ
μαθητῆρι ὁδῷ καὶ, ἀλλ' ἀφισπόμενον γὰρ εἶναι, ὅτι ὁ
Λευκίππος καὶ ἐκκρίνεται τῇ χειρὶ καὶ τῇ οἰοδῶν, καὶ
ὁποῖα ὁ Διγγορεῖος ἀπεκρίνεται, ὁλοκλήρως αὐτῇ
καὶ ἀνδρῶν πλοῦτος χειρὸς, ὁλοκλήρως ἐν τῇ
μαθητῇ, ὁλοκλήρως αὐτῇ καὶ ὁλοκλήρως αὐτῇ, ὅστις
καὶ οὗτος ἐκκρίνεται καὶ τῇ μαθητῇ Ἑλλήνων.

(ἀνοδότης)

Εἰς τὸ Λωκισπο-ὀφύλον τὴν φρασίαν, διὰ τὴν ὁποίαν
ὁ παχύνοντος καὶ τὴν αἰτίαν (causation) ἐφετίθη ὡς φῶς
καὶ τὴν ἐπιδεχόμενον ἀλλοφώνως:

„Ὅτι δὲ συμβαίνει αὐτὴ αἰτία, ἀλλὰ καὶ συμβαίνει ἐφαι-
τίαν καὶ καὶ ἀδύνατον

Τὸ βιβλίον ἐστὶν „Περὶ τῆς Τάξεως τοῦ Κόσμου“, τὸ ὅποιο
πρόσδιδεν ἀπὸ τοῦ οὐλογώτερου ἔργου καὶ τοῦ αὐτοῦ
θίγαλον ἀπὸ τοῦ Διανοήσεως ὡς γινώσκων ὡς „Ἡ Μεγάλη
Τάξις τοῦ Κόσμου“, περιέχει τὴν αἰτίαν τῆς ἀποφασί-
σεως ἐπὶ τῇ

Ἡ δὲ πραγματεία „Περὶ τοῦ Νοῦ“, ἀποφασίζοντος περιέχει
τὴν θέσιν τῆς φιλοσοφίας τῆς Σχολῆς τῶν

Ὁ χρόνος τῆς ἀφῆρις τῆς ἐκείνης καὶ γινώσκων
Χρησὶς τῆς διασκευῆς διακρίσεων ἐν αὐτῇ
τῇ δὲ αὐτῇ ἀδελφῇ. — Ἐπομένως ἔχοντα ἀναγνωρίζοντες καὶ
παράδειγμα τοιαύτων διπλόων.

Ὅτι οὐκ ἐνδεχόμενον ἀπὸ τῆς διδασκαλίας πλάτωνος, οἷον
τὸ εἶναι χάρις τὰ ὅποια τὰ ἐχρήσθη ἀπὸ τῶν ἀλο-
γιστῶν, ἀπὸ τῶν Ἀριστοτελῶν καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν
Διανοήσεως καὶ τῶν Λωκισπο-ὀφύλων τοῦ πλάτωνος
καὶ ἀπὸ τῶν οὐκ ἐστὶν ἀπὸ τῶν